

ERDÉSZETI UJSÁG

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	4 frt — kr.
Fél évre	2 frt — kr.
Negyed évre	1 frt — kr.

Előfizetési díjak, hirdetések s bármily írásbeli közlemények a lap szerkesztőségéhez küldendők.

Megjelenik

minden Kedden

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 10 kr. Ezen kívül minden hirdetésnél 30 kr. bélyegdíj fizetendő.

Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mérsékelt díjak egyezség szerint.

A jövő biztosítása.

A gyermek irigykedve néz a felnőttekre és alig várja, hogy felcseperedjék s a maga urává, gazdájává, szóval önállóvá legyen, el nem gondolván gyöngé elméjével, hogy gondtalan életét milyen gondokkal terhessel fogja felcserélni.

A régi egyiptomiaknál szokásban volt, hogy midőn a gyermek megszületett sirtak, midőn pedig meghalt valaki, vigadtak s ennek a szerintünk nagyon különös és a mienkkel teljesen ellenkező szokásnak nagyon talpraesett magyarázatát adták. Azt mondtak ugyan is, hogy a gyermek születésével belép az élet sanyarúságaiba, bajaiba, míg a halál mindezekről megváltja s örökre megszabadítja az embert.

Midőn önállóságra vergődünk s kivált midőn családot alapítottunk, kell hogy első és legfőbb gondunkat képezze nem csak a mindennapi kenyérről, de arról is gondoskodni, hogy majd akkor, midőn agg korunk a keresetre, munkálkodásra képtelenné tesz, magunknak, ha pedig meghalunk, hátrahagyott családnak meg legyen a megélhetés módja. Boldog, százszorososan boldog halandó az, kinek ilyen gondok nem nyomják lelkét s ki gondtalanul tekinthet a jövőbe akár ősei után reá szállt földi javak, akár pedig olyan társadalmi állása révén, mely úgy a saját, mint családja megélhetését halálukig biztosítja, de hát ugyan hányan vannak ilyen szerencsések?

A nép zöme földhöz ragadt szegény s a

nagy tömeg között — valljuk meg az igazat-szegények vagyunk mi erdészeti alkalmazottak is, jövőnknek biztosítása pedig vajmi nehéz, mert csekély a mi szerény javadalmazásunk arra, hogy magunknak tőkét gyűjthessünk. A nyugdíj még annak is, aki szerencsés helyzeténél fogva ilyenre igényt tarthat, vajmi csekély a tisztességes megélhetésre.

Azok a módosabbak, kik jövőjükről talán egyébként is gondoskodhattak volna, eddig is megtehették, hogy maguknak egyes biztosító társaságoknál magas évi díjak fizetése mellett bizonyos tőkét vagy valamelyes évi járadékot biztosítsanak, nem volt meg azonban ez az előny, ez a jótétemény a szegényebb sorsuaknál.

A kevésbé vagyonos, valamint a vagyontalan néposztályok részére hazánkban eddigelé a gondoskodás szempontjából úgy az állam, mint a társadalom vajmi keveset, úgy szólván semmit sem tett, mert amíg a törvényhozás mindazon intézményeket, amelyek a földművelő és az ipari munkás iránt való gondoskodást célozzák, még mindig — és ki tudja, hogy még meddig — csupán tanácskozás, tárgyalás és meddő megfontolás tárgyává teszi, addig társadalmi uton is a legjobb esetben csak annyi tétetett, hogy holmi kétes értékű betegsegélyző pénztárak vagy szomorú hirre vergődött temetkezési egyletek alapítottak.

Szemben ezekkel vívmány számba megy és közgazdasági fontosságánál fogva örömmel üdvözölhető az a tény, hogy a „Nemzeti” Balesetbiztosító Részvény Társaság működési körébe felvette a népbiztosítást és ez által lehetővé tette, hogy immár mindenki, mond-

hatnók a legszegényebb ember is részleltet-hessék az életbiztosítás áldásában.

A „Nemzeti“ népbiztosítási osztálya alkalmat nyújt nemi kölömbtség nélkül minden egészséges személy számára magát egy 1500 koronáig terjedő tőkére biztosítani anélkül, hogy orvosi vizsgálatnak vettetnék alá. A díj-fizetést pedig hetenkénti részletekben teljesítheti a biztosított, még pedig 10 fillértől kezdődőleg.

Ezen szinte csodásan jutányos és kedvező módon ma már a legrosszabbul fizetett ember is képes úgy magáról öreg napjaira, valamint elhalása esetére özvegyéről és árvairól gondoskodni, de gondoskodhatik a „Nemzeti“ népbiztosítása útján felnövő gyermekeinek ellátásáról és kiházasításáról is.

Azt a néhány fillért, amit erre a célra fordít a szegény ember, még a legszűkebb körülmények közt is úgy vonhatja meg magától, hogy meg sem érzi, sőt ellenkezőleg egy bizonyos megnyugvás és megelégedettség fog keblébe költözni, átérezve azt, hogy az élet esélyei, a sors csapásai ellen megtette azt, amit mint ember, mint férj, vagy mint atyának megtennie szent kötelessége volt.

Minél általánosabb lesz tehát hazánkban a népbiztosítás, annál boldogabb lesz a nép maga és ki lesz zárva az az eset, hogy annál

a hajléknál, ahol népbiztosítási kötvény van, a nyomor tanyát üthessen.

Téves nézet volna az, ha a népbiztosítással szemben fölhozná valaki a takarékpénztári intézményt. Hiszen a takarékpénztár csupán azt az összeget szolgáltatja vissza — persze némi kamattal — amit betettek. De a népbiztosítás intézményének áldásos volta éppen abban rejlik, hogy rövid díjfizetés után már az az összeg válik esedékessé, amely biztosított. Így például, ha egy apa ujszülött gyermekét úgy akarja biztosítani, hogy 20 éves korában 400 koronát kapjon, úgy hetenként csak 50 fillért kell ezért fizetni, ami egy évben 26 koronát tesz ki. Már most feltéve, hogy a gyermek 3 évi biztosítás után meghal, ez esetben az apa összesen 78 koronát fizetett be a „Nemzeti“-nél, ellenben 400 koronát fizet neki elhalt gyermeke biztosítása alapján a „Nemzeti“.

Ugyan milyen arányban áll ehhez egy takarékpénztár teljesítménye, amely annak az apának, aki gyermekéről akarván gondoskodni, hetenként 50 fillért tett takarékbba, a gyermek elhalálózásával csupán azt a 78 koronát fizeti vissza csekély kamataival?!

És ugyanigy áll ez abban az esetben, ha valaki halála esetére biztosít, vagy ha úgy biztosít, hogy egy bizonyos idő múlva ő maga kapja meg a biztosított összeget. Például, ha

TÁRCSA.

Vadász emlékeim.

I. Diana.

Nem a régi görögök istennőjéről, a vadászatnak ama szenvedélyes üzőjéről és nagymesteréről akarok én most beszélni, hanem arról a Dianáról, mely évekkel ezelőtt szerény magamnak volt leghivebb vadásztársam és kitűnő orra segítségével számos nyúl és fogoly, no meg más egyéb vad halálának az okozója.

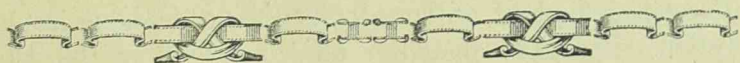
Hatalmas, nagy állott volt, többet nyomott fél-mázsánál s mégis daczára ennek a nagy sulynak fáradhatlan és kitartó volt a vadászon úgy a legnagyobb kánikulai hőségben, mint a legcsikorgóbb hidegben.

Nem a saját nevelésem volt, úgy kaptam egy jó barátomtól java menyecskekorában és valóban csodá-

latos véletlen volt, hogy birtokába jutottam, mert tudvalévő dolog, hogy jó kutyához csak kétféle módon lehet jutni: vagy maga neveli az ember, vagy pedig a másét annak tudta és beleegyezése nélkül veszi tulajdonába, mit ugyan az ostoba világ lopásnak nevez, mi azonban készek vagyunk ezt ügyes vadászfurfangnak nevezni. Ez az utóbbi mód az előbbinél sokkal kényelmesebb, az embernek magának az ujját sem kell megmozdítania; hanem a kivitelt rábizza valamely ügyes cigányra, ez azután elvégezi a többit. Az ilyen módon szerzett kutya azután furcsa átalakuláson szokott átesni; ha fehér volt, bémázoltatik feketére, ha pedig fekete volt, bémészeltetik. Vadász-kutyát ajándékozni nem szokás, mert vagy jó a kutya és ekkor az ajándékozó károsodik meg, vagy rossz, akkor annak van vele baja, aki kapta, már pedig nem szabad embertársainknak bosszúságot okozni. És én mégis ajándékba kaptam Dianát s nem okozott az nekem bosszúságot teljes életében, sőt nem egyszer fölvidított ügyes csinyjeivel, melyek közül itt néhányat elmondandó lesznek, előbb azonban

egy 25 éves ember 60 éves korára akar a „Nemzeti“ népbiztosítási osztályában biztosítani és hetenként csak 20 fillért hajlandó ezért fizetni, úgy 256 koronát fog kapni 60-ik évének elérésével, de amennyiben történetesen a 4-ik biztosítási évben halna el, vagy baleset folytán akár az első biztosítási évben, úgy örökösai azonnal ki kapják a 256 koronát daczára annak, hogy a „Nemzeti“-hez összesen 30 korona körül lett ezért befizetve.

De nem folytatjuk a példálódzást! Győződjék meg minden érdeklődő maga arról az intézményről, amelyet a „Nemzeti“ hazánk és a nép javára működési körébe felvett és amely intézmény közgazdasági és emberszerető szempontokból megérdemeli, hogy népünk által a legnagyobb készséggel s örömmel felkaroltassék.

Egyről - másról.

(Levél a szerkesztőhöz.)

Nem tudom, átok-e az vagy Isten verése, hogy valahányszor irni akarok a szerkesztő urnak, illetve kedvelt lapunkba, mindig csak rossz hírek jutnak tollam hegyére s jót és örömdetést nem igen írhatok. Leírok itt egyet-mást, mert ha nem is segíthetek ezzel a megtörtént bajokon, legalább kiöntöm szívem keservét kartársaim előtt s ez talán enyhíteni fogja fájdalmamat, melyet a nyár folyamán ért bajok okoztak.

röviden elbeszélem, hogy milyen úton és módon került birtokomba ez a derék állat.

A nyolczvanas évek legelején volt, midőn K. J. folyamfelvigyázó jó barátom megkért, engedném meg neki, hogy a tulajdonomat képező egy túlbadunai dunamelléki vadászterületemen hivatalos kirándulásai alkalmával vadászhaszon s egyuttal kért, hogy bizonyos napon, midőn oda érkezik, magam is ránduljak át. Októker eleje volt, a kukoriczások már kitisztítva s csak itt-ott volt még egy holdnyi letarolatlan: legszebb ideje a foglyászásnak s így természetes, hogy örömmel egyeztem bele a találkába.

A kitűzött napon pontosan megjelentünk, én kutya nélkül, barátom Dianával s miután mindketten annak az elvnek hódoltunk, hogy az idő drága, nem is vesztegettük azt, hanem azonnal neki kezdtünk a vadászatnak.

Diana ugyancsak kitett magáért s félnap alatt annyi foglyot fűztünk tarisznáinkra, hogy tíz puskásnak is elég lett volna, ezeken kívül még három tapsifüles

A mostoha időjárás, a nagy szárazság, mely vidékünket sújtotta, nagyon megviselte gondosan ültetett csemetéimet úgyannyira, hogy azokból alig marad meg 25—30 százalék, de még maga a nagy erdő is úgy néz ki, mint ha tüzláng futott volna végig rajta és megpörkölte volna leveleit; olyan a kinézése, hogy más években novemberben is szebben szokott kinézni. Ezt annak köszönhetjük, hogy június hónapban a fák leveleit a sárgafaru gyaponez tönkretette s erre következett azután a három hónapig egy huzomban tartó szárazság. Ez az afrikai hőség 3 4 évi fáradságos munkánkat szint teljesen tönkretette. Tessék azután a szegény erdőörnek eredményt fölmutatni! A szárazság okozta bajt még nagy mértékben fokozta az is, hogy eredeink mésztalajon vannak, s a régiebb időkben még ki is lett zsarolva a nép által.

Már ez az egy csapás is elégséges volna erdeinknek ha nem is teljes kipusztítására, de bizonyosan fejlődésükben évekre való visszavetésére, mit szóljunk azoban még azokról a károkról, melyeket részint gonosz, részint gondatlan emberek okoznak a tüzek gerjesztése által!

Az ellen, hogy senki a lábát bele nem tegye, az erdőt megóvni lehetetlenség. A facsempészek, epret, gombát szedők folyton bolyongnak erdeinkben és ültetményeink közt, ha azután az ilyeneket ki akarjuk utasítani, azzal állnak elő, hogy hiszen ők nem tesznek a fában, az ültetvényben kárt, no meg a föld sem sülyed el alattuk. Az ilyen erdőt bujkáló fráterek azután bolyongásaik közben rágyujtanak pipájukra s az égő gyufaszálat eldobják anélkül, hogy utánna néznének, hová esik az, hanem nyugodtan ballagnak tovább, ezalatt pedig a száraz haraszt tüzet fog s a bűnös ha észreveszi is azt, nem igyekszik azt elfojtani,

is leszámolt a földi sanyaruságokkal. Megelégetve az eredményt, visszafelé vettük utunkat, miután azonban rossz az olyan vadász, ki bármikor is sétálva jár, elhatároztuk, hogy visszamenet megnézzük a dunaparti hegyszakadékokat, melyekben rendesen sok róka tanyázott s reméltük, hogy majd sikerülni fog még ezek közül is elpusztítani egy párt. Reményünkben nem csalatkoztunk. Alig mentünk pár száz lépésnyire, egy már beszámolt nekem vörös bundájával s a következő szakadéokban barátom csöve elé került a másik.

Hogy esett, hogy nem, a kitűnő lövő hírében álló barátom a nagy közelség daczára első lövésével elhibázta a komát, a másodikkal azonban az egyik hátsó lábát térdén fölül zúzta össze. A ravasz kópé menkülki igyekezett, de hát hiába, mert a „hózd el!“ parancsára csakhamar ott termett mellette Diana s hatalmas első lábával egyszerüen lenyomta a földre, a nélkül, hogy egyébként hozzá nyúlt volna s tartotta így, míg csak oda nem értünk s puskatussal ki nem végeztük. A kutyának ez a bravúrja bámulatra ragadott és siettem

hanem lelkevesztetten fut el, hogy meg ne csipjék, nem törődve azzal, hogy milyen nagy kárnak lehet vagy lett okozója. Kipuhatolni az ilyen embereket nagyon nehéz, mert ha mások tudják is hogy ki a bűnös, nem árulják el, sőt azt menteni igyekeznek még akkor is, ha az erdőörnek sikerült nyomára jutni.

Igy történt ez nálam is folyó évi február 23-án. F. S. község urbéri közbirtokosságának 16 éves vágásán szekérút vezet át s ezen vitt egy odavaló gazdaembernek suhancz fia trágyát. A vágásba érve cigarettára akart gyújtani s míg ő ennek elkészítésével és meggyújtásával bibelődött, marhái a száraz fű után kapodva letértek az útról; a fiu látva a bajt, eldobta az égő gyufaszálát s rohant a szekér után. Mire a vágásból kiért, akkorra ez már tüzet fogott, melynek oltásához szerencsére csakhamar ott termett három a mezőkön levő ember s mielőtt nagyobb kár esett volna, elnyomták pusztító elemet. Negyednapra jutott csak a dolog tudomásomra s ekkor úgy a gondatla fiut, valamint a három tanut fölhivattam a község házára kihallgatás végett s itt történt meg az a szomorú dolog, a mely oly nagyon megnehezíti működésünket, hogy midőn a fiu a bizonyítékok súlya alatt bevallotta gondatlanságát, az egyik elüljáró a bíró fülébe sugva ugyan, de úgy, hogy én is hallottam, azt mondta, hogy: ezt a dolgot el kellene ám simítani! Tehát a községi elüljáró védelmébe vette a bűnöst. Természetes, hogy én nem osztottam a községi bölcs nézetét, hanem megtettem a följelentést, az ügy azonban még mai napig sem került tárgyalásra. A leégett terület 378-75 □-öl.

Augusztus 23-án a J. község volt nemes közbirtokosságának eredejében támadt tűz és hogy nagyobb baj nem lett, csak annak köszönhető, hogy 4 férfi és

2 nő hamarosan ott termett, s elfojtották a tovaterjedő lángokat. Itt nyilvánvalóan a községi jegyző volt a bűnös, ki adószedés céljából ment kocsiján az erdő közt huzódó országúton egyfogatu kocsiján s égő cigarettáját a haraszt közé vetette. A tűz csak 16 öl hosszban és másfél öl szélességben harapódzott el s jó szerencse, hogy nem a másik oldalon támadt, mert itt a 11 k. holdat tevő véderdő könnyen elpusztulhatott volna, de még a közvetlen szomszédságában levő község is. Harmadnapra nyomára jöttem a tanuknak s ezek után a tettesnek, midőn azonban a jegyző urat gondatlanságáért kérdőre vontam, ez éktelen dühbe jött s fölírván magának a hat tanu nevéi, bakonyi pásztorhoz sem illő kifejezésekkel fenyegetődött, hogy majd megtanítja ő őket, csak ellene vallani merészeljenek. Tehát a nótarius úr ellen nem szabad vallomást tenni, ha rosztat cselekszik! Én bizon nem sokat hederítettem a falu pennájára, hanem éppen úgy följelentettem a felsőbb hatóságomnál, mint bármely más bűnöst

Mult hónap 8-án déli 12 órakor gróf Eszterházy Ferencz hidegkuti erdőgondnoksága területén is ismeretlen okból tűz támadt s oltásához három község lakossága jelent meg, de dacára a nagy és gyors segítségnek, a tűz 24 órán át pusztított s leégett 213 kat. hold mesterséges ültetés és a kár 30.000 forintra van becsülve; a tettest eddig még nem sikerült kinyomozni.

Ime egy pár példa, a mely nyilván mutatja, hogy milyen módon megy kárba a mi buzgólkodásunk és szorgalmatoságunk! A gono szok vagy ismeretlenek maradnak, vagy pedig könnyen menekülnek meg bajukból, a gondatlanok nem okulnak mások példáján, hanem könnyelműsködnék tovább, az erdei károk pedig a helyett, hogy fogynának, inkább szaporodnak.

is ennek kifejezést adni. — Milyen kitűnő állat! — kiáltám lelkesedve.

— Ha kell, neked adom, — szólt röviden barátom.

Nem akartam hinni füleimnek, de miután újból erősítette, hogy debizon nekem adja, bámulva kérdeztem, hogy mi hibája van?

— Nincs annak semmi hiábja, barátom s nem is adnám oda ezért a határért; fáj a szivem, hogy meg kell válnom tőle, de hát muszáj, azonban nehogy zsákban macskát áruljak, elmondom neked az okát. Diana derék, okos egy állat, de egy igen nagy hibája van: nagyon nagy menyecske. Az udvarom folyton teli van udvarlókka s üzelmeikből semmi titkot nem csinálnak, már pedig mint tudod, serdülő leánykaim vannak s az asszony nép kíváncsi, a rossz példa meg ragadós. Hiszem tudod

— No ha egyéb baj nincs, akkor brávo! Ez a hibája engem nem aggaszt; tudod, hogy fiatal házasságok, az asszony nép kíváncsi és a rossz példa ragadós. Hiszen tudod

Megvolt az egyezés s én vígan ballagtam hazafelé a szerencsés véletlen folytán birtokomba került Dianával. Hű kísérem volt ezután minden vadászatomon és sok, nagyon sok gyönyörűséget szerzett nekem, csak egyet nem szerettem benne. Történt ugyanis gyakrabban, hogy a nálunk divó szokás szerint kikimentünk a szőlőhegyre, hol egyik, hol másik gazdaember pinczéjébe s ha kis felségem megunt már otthon a várakozást, csak kiszólt az udvarra:

Diana, keresd az urat!

És bujhatlan volya a föld alá, ott is megtalt, sőt kész vagyok hinni, hogy ha a felhők közé menekültem volna, oda és utánam röpül.

Történt egyszer, hogy egyik szomszédomnak egy két éves üsszöje lábát törte s le kellett vágni. A jó ember kimérte a húst, a lászárakból pedig főzött magának kocsonyát, amint mondta, két tállal és tizenhárom tányérral. Már előre számítgatta magában, hány-szorra lesz ez elég családjának, de hát ember tervez, Isten végez, A szegény szomszéd nyitva felejtette a

Mult hó 11-én egy szomszédos község bucsuján voltam s itt alkalmam volt két kartással találkozni s ezeket — kik még mit sem tudtak lapunkról — sikerült küzdelmünknek megnyerni; kérem részükre a lapot is október 1-től kezdve megindítani. Nehéz dolog ez, nehezebb mintsem hinnők; 35 kartársamnak irtam, hogy sorakozzanak zászlónk alá, meg is kapták leveleimet, mert válaszoltak és irtak is egyről-másról, de megnyernem az ügynek csak hetet sikerült eddig, kikkel személyesen beszéltem. Nagy szükségét látom egy országoz értekezletnek a fővárosban való megtartását, hogy ezen megbeszéljük ügyünket, bajainkat, erről azonban legközelebb fogok írni.

Papp János,
h. erdőőr.

A nagyvilágból.

A budapesti kir. törvényszék olyan gyalázatos bünténnyel foglalkozott az elmúlt napokban, amilyen hála Istennek ritkaságszámba megy hazánkban s ez nem volt egyéb, mint összesküvés szeretett uralkodónk, a király eilen. Három elvetemedett ember, névszerint: Muzsik Lajos, Hartmann Lajos és Kovács Gyula ugyanis arra szövetkeztek, hogy a királyt meggyilkolják oly módon, hogy utjába dinamitot raknak le és azt alkalmas időben fölrobbantják. Gonosz szándékuk, még mielőtt annak kiviteléhez foghattak volna, nyilvánosságra jutott s a törvényszék a bizonyítékok és saját vallomásaik alapján el is ítélte őket, és pedig Muzsikot három évi, társait pedig két-két évi fegyházra.

Franciaországban nagyon feszült a helyzet; leg-

ujabban állítólag legmagasabb rangú katonatisztek összeküvésének jöttek nyomára.

Németország fiatal császárának Jeruzsálembe és a Szentföld egyéb helyeire való s küszöbön álló zarándoklásával van elfoglalva s nagy az aggodalom, hogy ebben az utjában a császárt valami baj éri, miért is a legmeszebbmenő óvrendszbályokat alkalmazták nem csak a németek, de azoknak az országoknak a hatóságai is, melyeken keresztül a zarándokút vezet.

A kínai birodalomról még mindig bizonytalan hírek érkeznek s a világ még ma sem tudja bizonyosan, hogy meggyilkolták-e a császárt, vagy csak zárva tartják. A lakosság sok helyen támadja és üldözi az európaiakat s kivált a keresztény hittérítőket, miért is a hatalmak ezek védelmére kisebb csapatokat szállítottak a veszélyeztetett pontokra. Félni lehet, hogy a kínai zavarokból még nagyobbak fognak származni a többi hatalmak közt, mert ezek mind versenyeznek a fölött, hogy a lábukat ott megvethessék.

Különfélék.

Kérelem. Lapunk közel 700 olvasója közül előfizetése még alig kétszáznak van eddig rendezve, mi az új nyilvántartás felfektetésénél nagy akadályokat gördít elénk; felkérjük ennél fogva mindazokat, kiknek előfizetése lejárt vagy egyébként is hátralékban vannak, hogy tartozásaikat ma számunkhoz mellékelt utalványlap segítségével kiegyenlíteni sziveskedjenek. Az előfizetés lejárt, vagy pedig a tartozás összege a szintén csatolt czédulán van föltüntetve.

kamara ajtaját s az én Dianám fölhabzsolta a kocsonyát mind, még ha annyi lett volna is.

Diana azonban nem csak az ilyen paraszt eledeleket kedvelte, neki igazi uri gusztusa volt, mert máskor meg egy másik szomszéd padlásán egy fazék szőlőlekvárt kebelezett be.

Mindezek azonban csak olyan csintalanságok voltak, melyeneket bármelyik paraszt komondor is meg tud tenni, az azonban, amit egyszer elkövetett, eddig bizonyára páratlanul áll a kutyatörténelemben.

Lakásommal szemközt volt egy recipiált polgártársunknak a kereskedése s midőn árui megérkeztek, az utcán rakta le azokat s onnan hordta be boltjába. Egy ilyen alkalommal sompolygott oda az én Dianám és se szó, se beszéd, 50 tuczat színes papirokba csomagolt krajczáros bajuszpödröt kebelezett be. No hiszen volt óbégatás!

A károsult boltos rohant először hozzám, hogy térítsem meg a kárát s miután erre nem voltam hajlandó, hivatkozva arra, hogy ő a hibás, minek hagyta az

utczán őrizetlenül a portékáját, azután a község házára, kérve a bírót hogy kényszerítsen kárának megtérítésére.

Furcsa pör lett belőle, mely utóvégre is az én teljes győzedelmekkel végződött, én azonban nagy-lelkű voltam s nem akarván, hogy egészen károsodjék a boltos, így szóltam hozzá: — Ne búsuljon szomszéd, ami egyszer bement, annak ki is kell jönni s így a bajuszpedróje nem vész el, azt a pár iv cifra papírt majd megveszem én; leföllebb az új csomagolással lesz egy kis vesződése.

Az én zsidóm furcsán nézett rám s a kaczagástól hasát tartó előjáróságra s hiába vártam, csak nem jött a tisztító tűzön átment pomádé után.

ADOMÁK.

A kaszárnnyából. Kapitány, egy gyalogoshoz, kinek egy gomb hiányzik az egyenruháján: „Az ebadta, komám, tán nem akarja a lefegyverzést megkezdeni.”

Kinevezés, előléptetés. A szászsebesi m. kir. erdőhivatalnál a következők lettek előléptetve, illetve kinevezve: Molnár János II. oszt. főerdőorré; Csonka István, Csucsy János III. oszt. főerdőorré; Sipos Gyula, Keszler József, Rózsai Mihály. Tanhoffer István, Vecserdi György, ifj. Csányi János, Szilágyi János, Bokor András, Szarvas István, Horváth József, Huber Adolf, Pántlik Ignác IV. oszt. erdőörökké; Rosiu Dániel, Romosan Vazul IV. oszt. faraktárörökké; Jávorka János. Pászku János I. oszt. erdőlegényekké; Boila Jenő, Butyka Gergely és Zsoszán József II. oszt. erdőlegényekké, Dizmatsek István III. oszt. erdőlegényné. Bordi János ideiglenes minőségű IV. oszt. erdőőr az erdőri szakvizsgának le nem tétele okából a kincstári szolgálatból elbocsátatott. Az erdőszolgai állomásokat az erdőhivatal saját hatáskörében fogja betölteni, minek eredményéről annak idején megemlékezünk.

Erzsébet királynéről. A mi elköltözött nagyszonyunkról írt egy kis könyvecskét az ifjuság számára barátunk és kollégánk, Sebők Zsigmond, a ki az ifjúsági irodalomnak egyik leghivatottabb művelője. Kedvesen, vonzóan beszél a gyermek lelkéhez, elmondván mind azt a sok szépet és jót, a mit Erzsébet királynéről tudunk, hogy mily nemes, nagy lélek volt, mennyire szerette a magyarokat s hogy Magyarország mily nagy hálával és kegyelettel tartozik emlékezetének. A felséges asszony életének minden nevezetes mozzanata meg van örökítve a kicsinyke könyvben, formában mindent a gyermek lelkéhez és értelméhez alkalmazva. Természetesen nem maradt megiratlan az az örült gonoszság, mely a királyasszony életét kioltotta. — Sebők könyvecskéje Singer és Wolfner kiadásában, a Filléres Könyvtár-ban jelent meg s ára: 25 kr.

A gyujtogató verebek. A Csallóköz Nyék nevű községében a minap tűz volt: hat ház égett le. A falut néhány veréb gyujtotta föl. A szürke kis madarak azonban nem a saját gonoszságuk folytán vetemedtek a gyujtogatásra, hanem néhány parasztyerek pajkoszága vitte őket rá. A gyerkekek ugyanis összefogdosták őket azzal a szándékkal, hogy majd a lábukat összekötözik, azután megpörkölik őket. Így is történt, a gonosz játék azonban nem a kis madarak halálával végződött. Elégett ugyanis az a madzag, a melylyel egymáshoz voltak kötözve és ekkor fölrepültek. Az egyik kis madárnak azonban már a tolla is égett, ez csakhamar leszállt egy szalmafüdes ház tetejére, a mely rögtön tüzet fogott.

Ártalmas-e a cigaretta? Kétségtelen, hogy a cigaretta tulságos élvezete mindazoknál, kiknek nincs egészséges, szívós tüdejük, káros hatása; de kétségtelen az is, hogy tévedés a rossz következtetéseket a cigaretta vagy egyedül a dohányra fogni. Egy kis számítás mindenkit meggyőzhet erről. Föltéve, hogy egy dohányos naponta 25 darab cigarettát szí el, a mi átlagos számnak már elég tekintélyes, akkor is csak körülbelül 0.8 gram papirost fogyaszt el, melynek hamuja körülbelül 0.06927 gramot

nyom. Hozzá még a hamu alkotórészeiből, ugymint a vasból, mészből, rézből, ólomból, ultramarinból és szilíciumból a 8 százalék hamut adó 0.8 gram papirosra az ártalmasabbakból, jelesen a rézből és ólomokszidból csak 0.000182 gramnyi jut. Így hát ha a káros hatású produktumok mind a tüdőbe jutnak is — a mi különben soha sem esik meg — a dohányos 25 év alatt is csak egy gramot szí belőlük magába. Az idegeknek cigarettával való kellemes izgatása tehát addig, a míg a dohány fogyasztása mértékletes, tekintve a cigarettapapirosnak majdnem semleges voltát, egészen és teljesen ártalmatlan dolog.

Szerencsétlenség vadászat közben. A fejérmegyei Isztimér község határában minap este Zichy Vladimir gróf rokonával, Schnell báró porosz tiszttel, szarvasra vadászott. Schnell báró egyszerre az erdőben ágzörgést hallott és arra lőtt. Utána rettenetes sikoltás hallatszott. A golyó egy isztiméri földmivest talált, a ki úgy látszik, fát lopni ment az erdőbe. A szerencsétlen ember nyomban meghalt.

Az első papiros-ház. A fővárosi házaknak nevezett gyenge alkotmányokat szokták az építési spekulációkat megelégtelt lakók papiros-épületeknek nevezni. Pedig ime, a papiros-ház nem is olyan csufolni való jószág. New-Yorkban készítettek most kerek 80,000 rubel költséggel egy egész házat papirosból. A házat aztán elszállították Oroszországba s Rincovka nevű városban felállították egy orosz főúr számára. Nem kevesebb mint 16 szobából áll az újfajta épület, melyben a butorok is papirosból valók. Az építő mérnök azt állítja hogy a ház tovább eltart, mint a kőházak, a mit — fájdalom — nem mondhatunk el a budapesti papiros-házakról.

Hasznos tudnivalók.

Hogy föl a hús puhává. A gazdasszonyoknak sokszor nagy bosszúságot okoz, hogy a hús, bár mily soká főzik, kemény marad. Ezen nagyon könnyen segíthetnek az által, ha a leves lefőlözése után abba egy kis pálinkát töltenek (egy kilogramm húsnál egy kávéskanállal elegendő). A hús így puhává föl, a nélkül, hogy a pálinka szaga vagy ize a levesben érezhető volna. Ott, hol ez lehetséges, a húst 10 perczig dinynye lével elegyített vízben áztatjuk; az így kezelt hús szinte egészen szétfől.

A csigák pusztítása. A csigák tudvalevőleg azok, melyek kertjeinkben a gyöngye palánták lerágása és leelegetése által a legnagyobb kárt okozzák. Sokan azt ajánlják ennek a gonosz féregnek az elpusztítására, hogy tyúkokat és kacsákat eresztünk a kertbe, melyek azután mohó étvágygyal falják föl a csigákat, ennek a módnak az alkalmazása azonban nagyon kétséges, mert kivált a tyúkok kaparásuk által még több kárt okoznak, mint hasznot. Sokkal biztosabb és egyszerűbb mód a csigák elpusztítására a következő: veszünk frissen égetett

Baumann Ferdinánd Szász-Sebesen

ajánlja

KITÜNŐ, TISZTA ERDÉLYI HEGYI BORAIT

és pedig:

1896. évi termès 56 literes és nagyobb hordókban, hektoliterje . . . 22 frt

1896. évi saját termès, válogatott fajokból, hektoliterje 30 frt

Hordók önköltségben számítva; visszaküldés után áruk megtérítve.

☞ Szállítás utánvét mellett. ☞

☞ Vasuti állomás helyben. ☞

MEGJELENT

a

BLUM ÉS TÁRSA

udvari egyenruha szállítók

legujabb árjegyzéke.

Kérjen mindenki egy példányt ezen kiváló elsőrangú cégtől, mely bérmentve lesz azonnal beküldve.

A nagyméltóságu földmívelésügyi m. kir. Ministeriumnak 1894 évi augusztus hó 11-én kelt magas intézkedésével,

cégünk ujjalag megbízott
a nagytekintetű erdőtisztek és az erdészeti altisztek egyenruha szállításával.

Tisztelettel értesítjük, hogy nálunk minden néven nevezendő egyenruházati cikkek

hivatalos uton részletfizetésre
megrendelhetők.

POLGÁRI RUHÁK

a legjobb francia és angol divat szerint készíttetnek.

Vidéki megrendelések kiváló figyelemmel eszközöltetnek.

☞ Óvakodjék mindenki oly cégektől, melyek olcsóbb ajánlattal akarják régi vevőinket félrevezetni. ☞

Kiváló tisztelettel

BUDAPEST, IV.
Sütő utca 2, Szervitater sarkán.

BLUM és TÁRSA

elsőrangú egyenruha készítő intézete.
Ő csász. és kir. Fensége József főherczeg udvari szállító.
Szerb kir. udvari szállítók. A földm. m. kir. miniszterium szállító.

Nyomatott Stegmann János könyvnyomdájában Szászsebesen.